

Pri stretávaní sa s mladými ľuďmi si častokrát hovorím, ako títo mladí dobre vidia. Málokto nosí okuliare. A keď spolu rozprávame dlhšie, vyjde najavo, že s tým ich zrakom to nie je až také slávne. Nosia totiž mnohí šošovky.

Dnes sa spolu pozrieme na Božie slovo 30. nedele v roku B. Opäť je to z evanjelia sv. Marka. A práve v ňom sú dve dôležité slová, ktoré sa často opakujú. Prvé je slovo ísť – vlastne celé evanjelium je cestou Ježiša do Jeruzalema. A druhé slovo je: vidieť, pozeráť – evanjelium nám odкрýva dynamiku pozerania sa a videnia a porozumenia tomu, kto je to Ježiš a čo to znamená, že je Mesiáš, Boží Syn. Celé Markovo evanjelium zjavuje dobrú zvesť – Ježiš je Boží Syn, Boh. Súčasne odкрýva i pomalosť ľudí pri prijímaní tejto správy a ťažkosť uveriť v túto skutočnosť. Evanjelium, ktoré od začiatku opisuje ťažkosti chápania, videnia podstaty vecí a vzťahov a veľkosti Boha, ktorý sa stal tak malým. Sú v ňom dve epizódy o uzdravení slepcov, teda o nadobúdaní zraku a dnes sa budeme venovať druhej z nich.

Najskôr sa však na chvíľu pozrime do prvého čítania. Aj tam sa hovorí o slepom a o kráčaní po ceste.

Toto hovorí Pán: „Plesajte, plní radosti pre Jakuba, jasajte nad prvým z národov; ohlasujte, spievajte a vravte: ‚Zachráň, Pane, svoj ľud, zvyšok Izraela.‘

Hľa, privediem ich späť zo severnej krajiny a z končín zeme ich zhromaždím. Bude medzi nimi slepý i chromý, spolu ťarchavá aj rodička: vráti sa sem veľké spoločenstvo.

Prídu s plačom, dovediem ich v poníženej prosbe a budem ich viesť cez potoky vôd, rovnou cestou, nepotknú sa na nej, lebo ja som Izraelov otec a Efraim je môj prvorodený.“ Jer 31,7-9

Prorok Jeremiáš nás pozýva dívať sa do budúcnosti optimisticky. Vyzýva k radosti. Aj preto, že pripomína, že Boh si neprišiel zhromaždiť svoj ľud len s tých vyvolených, najlepších, múdrych a zdravých. Nie, povedal, že privedie k sebe aj tých, ktorí ešte nevidia, ktorí sa ešte nenaučili dobre chodiť. A mnohí z nich prídu s plačom, teda s lútosťou nad svojou minulosťou a možno aj prítomnosťou a predsa ich Boh bude viesť tak, aby sa na ceste nepotkli. Hoci nepôjdu po širokej a pohodlnej ceste, ale po ceste úzkej a krivej.

Vieme, že Ježiš učil v podobenstvách. A napriek tomu konštatoval, že hovorí aby ľudia hľadeli, hľadeli a nevideli. Mk4. Neraz sme spolu tohto roku preberali tajomstvo neschopnosti vidieť tých, ktorí boli Ježišovi blízko: rodina, príbuzní alebo aj jeho učeníci. Aj im neraz povedal: máte oči a nevidíte? Mk 8,14-21 Najmä to bolo markantné v príbehu po rozmnožení chleba. Potom tu ešte máme bezmenného slepca pri Betsaide. Akoby jeho pomalé získavanie zraku pripomínalo postupné získavanie videnia a porozumenia jeho učeníkov. (Za koho ma pokladáte vy?)

Podme si ale spolu vypočúť, druhý príbeh o uzdravení slepca. Slepého žobráka, ktorý ako jediný volá na Ježiša menom a sám má meno. Príbeh Bartimeja z Jericha stojí za pozorné počúvanie.

Keď Ježiš so svojimi učeníkmi a s veľkým zástupom odchádzal z Jericha, pri ceste sedel slepý Bartimej, Timejov syn, a žobral. Keď počul, že je to Ježiš Nazaretský, začal kričať: „Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Mnohí ho okríkali, aby mlčal; ale on ešte väčšmi kričal: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Ježiš zastal a povedal: „Zavolajte ho!“ Zavolali slepca a vraveli mu: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“

On odhodil plášť, vyskočil a šiel k Ježišovi. Ježiš mu povedal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepce mu odpovedal: „Rabboni, aby som videl!“ A Ježiš mu povedal: „Chod', tvoja viera ťa uzdravila!“ A hneď videl a šiel za ním po ceste.

Mk 10,46-52

Počuli sme, že slepého žobráka ani nemal kto priviesť k Ježišovi - na rozdiel od toho pri Betsaide. Bol odkázaný sám na seba a tak keď počul, že ide okolo Ježiš Nazaretský, rozhodol sa iba na základe svojej intuície, že ide okolo niekto, kto ho zachráni. Niekto, kto sa nad ním zmiluje. A rozhodol sa kričať. Ľudia okolo neho mu hrozili aby mlčal. Ale on sa nedal. Kričal ešte väčšmi. Zmiluj sa nado mnou. Boh je nielen milosrdný, on je milosrdenstvo. Boh ako otec ktorý počúva krik svojich detí sa v Ježišovi zastavil. A poslal ľudí aby ho zavolali. Ježišovo volanie aj k nám často prichádza cez druhých. Išli ho teda zavolať a hovoria mu, aby bol dobre mysle, aby sa nebál. A zaznieva to dôležité slovo: Vstaň! (Prebuď sa ty, čo spíš, vstaň z mŕtvych a bude ti svietiť Kristus) Ďalej ma oslovuje to, že slepec odhodil plášť. Jediné čo mal. Žobrácky kabát je ako skriňa v dome. Všeličo sa v ňom skrýva. Je to možno posteľ, na ktorej sa spí, perina, ktorou sa prikrýva. A žobrák sa vzdal jedinej istoty, ktorú ešte mal. Urobil to bez toho, že by ho o to niekto žiadal. Aký je to nepomer voči bohatému mladíkovi, ktorý pribehol za Ježišom. Toho Ježiš žiadal, aby sa vzdal bohatstva, ktoré považoval za svoju istotu, a on to urobiť nevedel a nechcel. A odišiel od Ježiša zarmútený. Keď sa ocitli Ježiš a Bartimej slepý žobrák zoči voči, Ježiš hoci ho počul kričať sa ho znovu opýtal otázku, ktorú predtým položil aj svojim dvom učeníkom: Jánovi a Jakubovi. Je to azda rozhodujúca otázka tohto evanjelia. Jakub a Ján - tí nevedeli, čo chcú. Slepý žobrák to vedel. Aby som videl. Presnejšie, aby som mohol znovu vidieť, aby som videl hore. Pozerať hore, znamená uzrieť Ježišov kríž a na ňom toho, ktorý darúva spásu. Pozerať a kontemplovať Ježišovu tvár sme často vyzývaní aj my všetci.

Nakoniec si všimnime, že Ježiš neurobil žiadne gesto. Len skonštatoval, že zázrak sa už stal. Povedal: chod', nie vid'... tvoja viera ťa zachránila. Áno, bola to viera, ktorá sa nenechala znechutiť ani odradiť či zastrašiť rozličnými vonkajšími vplyvmi. Vedel zanechať to málo, čo mal. Tento človek reprezentuje charakterové vlastnosti, ktoré by mal mať Ježišov učeník: niekto, kto je nezávislý na svojich istotách, niekto, kto má neoblomnú vieru, niekto, kto túži vidieť a znovu získať zrak. Vidieť a porozumieť ako je to s Mesiášom a s jeho - Božím kráľovstvom. Ale ani to nestačí. Ešte je dôležité vidieť a rozumieť, aby som mohol nasledovať. A tak to bolo aj s Bartimejom. Ježiš mu nepovedal: a teraz pod' za mnou. Ale chod'. Napriek tomu bývalému slepcovi bolo jasné, že ak nechce znovu stratiť schopnosť vidieť, potrebuje ísť za Ježišom. Nasledovať ho, kráčať za ním. A tak teda od Ježiša neodchádza. Táto skúsenosť záchranu mu pomáha rozhodnúť sa pre to, aby sa cesta jeho života vinula v blízkosti Záchrancu. A tak je to aj s nami. Aj my sme slepí. Potrebujeme

vidieť. Zbavovať sa závislosti na našich istotách. Budovať sa vo viere a túžiť vidieť lepšie ako doteraz. A nasledovať Ježiša.

Nech nás povzbudí príbeh jedného slepého maséra, o ktorom hovoril páter Elias Vella. Pracoval pre ľudí, rozprával s nimi, povzbudzoval a modlil sa za nich. Mnohí sa na jeho príhovor uzdravili. Jeden sa ho spýtal: prečo sa nepomodlíš aj za seba, aby ťa Boh uzdravil zo slepoty? On povedal: To ma ešte ani nenapadlo. Stretávam mnoho ľudí, ktorí nevidia zmysel svojho života, majú svoje trápenia o ktorých mi hovoria, stratili robotu, rodinu, zdravie a tak sa im snažím pomáhať. Ja mám prácu, mám rodinu, dobrých priateľov, tak mi ani nezvýšil čas začať sa za svoje uzdravenie modliť. Veď mám toho toľko a ostatní ani to.

Čo my odpovieme Ježišovi, keď sa nás v nedeľu opýta: Čo chceš aby som ti urobil?

The post [Aby som lepšie videl...](#) appeared first on [Kňazi.sk](#).

(Zamyslenie prevzaté zo stránky [knazi.sk](#).)